

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoP/48/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319203133
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5319203133.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: U. F., nar. XX.X.XXXX, v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, dieťa rodičov: matka - V. F., rod. G., nar. XX.X.XXXX, bytom A. N. XXXX/XX, T., právne zastúpená spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisárik, s.r.o., so sídlom Potočná 2835/1A, Čadca a otec - S. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. G. XXXX/X, T., v konaní o zmenu výchovného prostredia, na základe odvolania matky proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 4P/43/2019-157 zo dňa 16. februára 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej v texte aj ako súd prvej inštancie) rozhodol tak, že maloletú U. F., nar. XX.X.XXXX zveril do výchovy a starostlivosti otca (výrok I.). Súčasne matke uložil povinnosť platiť na maloletú výživné vo výške 130 € mesačne (výrok II.). Styk matky s maloletou neupravil (výrok III.). Osobitne deklaroval zmenu doterajšej úpravy - rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 12Pc/1/2019-30 zo dňa 20.6.2019 (výrok IV.) a výrokom V. stanovil predbežnú vykonateľnosť výrokov I. až IV. O trovách konania rozhodol tak, že ich náhradu nepriznal (§ 52 CMP) žiadnemu z účastníkov konania (výrok VI.).

2. Primárne súd prvej inštancie konštatoval, že pokiaľ ide o tú časť návrhu otca na zverenie dieťaťa do jeho výchovy, kde argumentoval ohrozením života a zdravia dieťaťa matkou, tu nebola preukázaná podstatná zmena pomerov, pričom v tejto spojitosti poukázal na dôvody podrobne uvedené v uznesení č. k. 4P/41/2019-19 zo dňa 18.11.2019, ktorým súd zamietol návrh na vydanie neodkladného opatrenia. Dodal, že výmenný list na vyšetrenie k lekárovi a predložené fotografie neboli spôsobilé pre záver, že otec uniesol dôkazné bremeno v takom rozsahu, že by preukázal, že matka v porovnaní s predchádzajúcim rozsudkom ohrozuje život a zdravie dieťaťa. Bežné otázky, o ktorých sa nevedia rodičia dohodnúť a považujú ich za podstatné vo veci zdravotného stavu dieťaťa možno riešiť iným spôsobom. Znalecké dokazovanie na tvrdené ohrozenie života a zdravia preto nenariadil.

3. Následne okresný súd v skutkových okolnostiach danej veci zdôraznil, že neschopnosť rodičov dohodnúť sa o podstatných veciach je príčinou ich kolízií. Pokiaľ matka tvrdí, že otec nerešpektuje pravidlá, porušuje režim dňa dieťaťa, toto by mohlo nastať len vtedy, ak by porušoval existujúcu dohodu o režime dňa maloletého dieťaťa medzi rodičmi alebo existujúci rozsudok súdu. Matka nemôže jednostranným spôsobom stanoviť v podstatných veciach autoritatívne, aký má byť režim dňa dieťaťa

z hľadiska výchovného, zdravotného a podobne. V opačnom prípade by nemohol otec prejavovať žiaden odlišný názor na výchovu, zdravie, športovú činnosť, kultúrnu činnosť svojho dieťaťa napriek tomu, že má rovnaké práva ako matka. Podstatné teda bude, či rodičia sú ochotní v záujme maloletého dieťaťa kooperovať a hľadať spoločné riešenie. Inak totiž nielenže môžu ich kolízie viesť k väčšej traumatizácii maloletého dieťaťa, ale môže dôjsť aj k obmedzeniu alebo zákazu styku maloletého dieťaťa s jedným rodičom.

4. Súd prvej inštancie v danej spojitosti uviedol, že znaleckému dokazovaniu znalcom z odboru psychológie by sa nemalo podrobiť maloleté dieťa, ale obidvaja rodičia spoločne, aby našli taký spôsob komunikácie vo veciach maloletého dieťaťa a aby svojou rivalitou, jednostranným konaním nepoškodzovali maloleté dieťa v jeho ďalšom zdravom vývoji. Obidvaja rodičia síce prezentujú, že záujem maloletého dieťaťa je pre nich prioritný. Ich správanie tomu však nenasvedčuje. V hmotnoprávnej rovine totiž v rámci vzájomnej rivality nadradzujú obidvaja rodičia svoj záujem nad záujem dieťaťa, čo nie je podľa zákona o rodine prípustné.

5. V ďalšej časti okresný súd taxatívnym výpočtom vymedzil skutočnosti, na ktorých založil svoje určujúce závery a to predovšetkým:

a) rozsudok č. k. 4P/34/2014-48 zo dňa 16.10.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.11.2014 a ktorým bolo manželstvo matky s manželom A. F. rozvedené. Ku dňu rozvodu po právnej stránke bol A. F. otcom dvoch maloletých detí - S. F., nar. XX.X.XXXX a U. F., nar. XX.X.XXXX. Obidve deti na základe schválenej rodičovskej dohody boli zverené do výchovy a starostlivosti matky. Príčinou rozvratu manželstva bola nevera V. F. a alkoholizmus A. F.,

b) rozsudok č. k. 12Pc/1/2019-30 zo dňa 20.6.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.8.2019 a ktorým bolo určené, že S. O., nar. XX.XX.XXXX je biologickým otcom maloletej U. F., nar. XX.X.XXXX. Týmto rozsudkom bola maloletá U. zverená do osobnej starostlivosti matky, otec bol zaviazaný platiť výživné 130 € mesačne a právo styku otca s maloletou U. F. bolo upravené v rozsahu každý pondelok, stredu a piatok v čase od 14:30 hod. do 18:00 hod., každý párnny víkend od soboty od 8:30 hod. do nedele do 16:30 hod.,

c) z uvedeného rozsudku bolo zároveň objektívnymi dôkazmi preukázané, že matka bránila otcovi S. O. v styku s maloletou U. F. od jej narodenia XX.X.XXXX až do určenia otcovstva právoplatným rozsudkom do 20.8.2019, teda po dobu 9 rokov, inak by sa nemusel domáhať určenia otcovstva súdnym spôsobom,

d) zápisnica o pojednávaní vo veci 12Pc/1/2019 zo dňa 20.6.2019, z ktorej vyplýva motív konania matky, keď vypovedala: „Ja som tento vzťah stopla, mohlo to byť niekedy v roku 2015–2016, pretože som mala pocit, že o dieťa a o U. prichádzam. Táto ma ako keby odmietala. Je pravdou to, že som nemala možnosť sa v tom čase jej dostatočným spôsobom nejakým venovať. Pán O. tým, vlastne akým spôsobom má prácu, takúto možnosť reálne mal. Stávalo sa, že maloletú mi nevracal v dohodnutom termíne, pretože maloletá či už bola okúpaná alebo spinkala, čiže ja som toto určitým spôsobom zastavila a teda som takýto styk im obmedzila. Trávil s ňou priveľmi veľa času, čiže ja som mala zato, že vlastne takýmto spôsobom, keďže on mal možnosť venovať sa jej, takýmto spôsobom by som o ňu prišla.“ Na otázku sudkyne, či pán O. nejakým spôsobom zanedbával starostlivosť alebo sa reálne nedokázal postarať matka uviedla: „Dokáže sa reálne postarať.“,

e) zápisnica o pojednávaní vo veci sp. zn. 4P/34/2014 zo dňa 16.10.2014, kde na otázku sudkyne A. F. (manžel matky) uviedol: „Ja mám podozrenie dôvodné o intímnom vzťahu navrhovateľky s iným mužom a to od decembra 2013, pretože ju videli na parkovisku. 5x minimálne bolo auto odstavené pred penziónom a v tomto aute bola s dotýčným mužom, potom už neviem, kde auto odstavovali.“ Na otázku sudkyne navrhovateľka V. F. uviedla: „Od decembra 2013 mám známosť intímnu s iným mužom.“ Z uvedeného je podľa okresného súdu preukázané, že navrhovateľka klamala pred súdom, keď uviedla, že intímnu známosť má od decembra 2013, keď jej muselo byť známe, že U. (ktorej otcom nie je A. F.) je narodená XX.X.XXXX, preto intímnu známosť musela mať minimálne 9 mesiacov pred narodením U., teda minimálne od roku XXXX. Tým mal súd preukázané, že tvrdenia matky maloletej nie sú vierohodné, ale zavádzajúce,

f) porovnaním styku otca s maloletým dieťaťom podľa právoplatného rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 12Pc/1/2019-30 zo dňa 20.6.2019, s reálnym stykom reprezentovaným fotokópiami SMS správ vyplýva, že matka nie vždy rešpektovala právoplatný rozsudok Okresného súdu Čadca, podľa ktorého mala reálne zabezpečiť styk otca s dieťaťom v stanovený čas a bolo jej právnou povinnosťou dieťa na styk s otcom pripraviť a realizáciu styku otca s dieťaťom zabezpečiť. V časovom období do marca 2020 bol styk otca s dieťaťom vinou matky nepravdivý,

g) z návrhu (5Em/1/2020 zo dňa 30.1.2020) vyplýva, že otcovi bol od marca 2020 do pojednávania dňa 16.2.2021 úplne znemožnený styk s maloletým dieťaťom v osobnej rovine, v telefonickej rovine (matka vymenila dcére telefón a otcovi nedala kontakt na maloleté dieťa) a kontakt otca s dieťaťom cez internet je možný len jednostranne zo strany otca. Kontakt je teda účelovo a dlhodobo otcovi znemožnený od marca 2020 do 16.2.2021, po dobu 1 roka, napriek právoplatnému rozsudku, z ktorého matke, ako zákonnej zástupkyňi maloletého dieťaťa vyplývala právna povinnosť zabezpečiť styk otca s dieťaťom v presne vymedzenom rozsahu,

h) zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 28.1.2020 vyplýva, že dňa 27.1.2020 oznámila U. matke, že chce bývať s otcom. Matka ju citovo vydierala tým, že ju vyhodila z bytu. Keď sa zbalila a prišiel pre ňu otec, vydierala ju jej nevlastná sestra S. tým, že ak odíde k otcovi, u nich v rodine skončila. Po kontakte s kolíznym opatrovníkom a ukludnení ju otec vrátil matke. Bola z toho nešťastná, plakala, chcela sa zabiť. Dieťa zažíva traumu aj z toho, že matkin druh požíva alkohol, sťažujú sa z bytu preč a zasa naspäť. Matka U. navrhla vtedy otcovi U. obnovu spolužitia, čo on odmietol. Matka sa vyjadřila, že to bolo preto, lebo U. mala ísť k otcovi, ale neupratala si izbu. Preto odišla nahnevaná s tým, že ide k nemu bývať,

i) z vyjadrenia kolízneho opatrovníka mal súd zistené pomery otca, ten obýva trojizbový byt, ktorý vlastní jeho matka. Otec je konateľom spoločnosti. Jeho matka sa vyjadřila, že zabezpečovala maloletej U. starostlivosť už v útlom veku. Vzťah medzi ňou a mal. U. je na veľmi dobrej úrovni a bol až do roku 2016, kedy začala brániť matka dieťaťu v stretávaní sa s otcom. Matka zakazuje maloletej, aby si od otca brala svačiny, občerstvenie do školy. Matka maloletej dala otcovi dcéru len vtedy, keď jej to vyhovovalo. Ďalej otcova matka uviedla, že maloletá sa zdržiava v byte sama do neskorých nočných hodín. Dokonca je sama s matkiným partnerom, ktorý nadmieru požíva alkoholické nápoje. Niekedy maloletá trávi čas v pohostinskom zariadení, kde matka pracuje a uviedla, že hráva stolný tenis s podnapitými zákazníkmi pohostinstva. Učila sa výborne, ale zhoršila sa. Nosieva už poznámky. Keď mala pred Vianocami 2019 v škole na hodine telocviku úraz, nevolala matka maloletého dieťaťa, pretože tá vôbec s nimi nekomunikuje, volala stará matka z matkinej strany, aby otec išiel pre dcéru do školy. Otec bol s dcérou na komplexnej nutričnej typológii, vyšetrení a zistil, že zdravotný stav maloletej je ohrozený z nadmerného obsahu tuku v tele. Je to spôsobené nesprávnou životosprávou a nedostatkom pohybu, vedením záhaľčivého spôsobu života u matky. Byt, ktorý matka obýva s U. a maloletým O. a svojím druhom Z., je trojizbový byt a je v osobnom vlastníctve jej druhu,

j) z výsluchu maloletej uskutočneného na pojednávaní nebolo preukázané tvrdenie matky, že otec sa nevie o maloleté dieťa postarať, resp. že otec maloleté dieťa manipuluje. Dieťa sa na otca teší, chýba mu, medzi dcérou a otcom, ako aj starou matkou, je citová väzba. Otca videla naposledy vo februári 2020. U otca jej nebolo zle, postaral sa. Bavili ju aktivity s otcom, chutila jej jeho strava. Od februára 2020 si s otcom nevolá, nepíše, nestretáva sa. Dôvod neuviedla, nikto ju nenavádzal, čo má hovoriť. Priateľ matky niekedy požíva alkohol. Matkin druh teraz nepracuje, matka chodí z práce domov večer.

6. Okresný súd konštatoval, že vzťah otca a dcéry je potrebné zintenzívniť a že je to v záujme maloletého dieťaťa. Na otázku súdu, či matka alebo otec navrhujú znalecké dokazovanie znalcom z odboru klinickej psychológie dieťaťa na preukázanie zmeny výchovného prostredia, matka o takýto dôkaz neprejavila záujem.

7. Z určujúceho hľadiska nadväzne okresný súd ustálil, že matka účelovo, opakovane a dlhodobo znemožňuje otcovi styk s dieťaťom na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 12Pc/1/2019-30 zo dňa 20.6.2019. Zmena pomerov, ktorá nastala po predmetnom rozhodnutí teda spočíva v tom, že matka svojím konaním porušuje povinnosti, ktoré jej vyplývajú z uvedeného právoplatného rozsudku. Opakovane, bezdôvodne a zámerne totiž neumožňuje otcovi ako druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom, čo je dôvod na zmenu výchovného prostredia podľa § 25 ods. 4 Zákona o rodine a zverenie maloletej do osobnej starostlivosti otca. Osobitne sa okresný súd venoval aj odôvodneniu, prečo nepristúpil v predmetnej otázke k vykonaniu znaleckého dokazovania.

8. Pokiaľ ide o výživné, určil ho súd prvej inštancie v rovnakej výške ako platil otec matke. Táto skutočnosť bola medzi rodičmi nesporná a súd vychádzal zo zhodných/nesporných tvrdení rodičov (§ 37 CMP).

9. Pri úprave styku okresný súd reflektoval vyjadrenie otca, že bude rešpektovať vôľu dieťaťa a umožní styk dieťaťa s matkou. Dodal však, že bude nielen právom, ale aj povinnosťou otca zabezpečiť v bežných veciach výchovný, školský a iný režim dieťaťa a jeho dodržiavanie zo strany maloletého dieťaťa a matky.

10. Zároveň súd prvej inštancie stanovil vykonateľnosť výrokov I. až IV. momentom doručenia rozsudku. Argumentoval hrozbou ťažko nahraditeľnej ujmy (zániku citovej väzby na otca), keďže matka dlhodobo

marí kontakt otca s dieťaťom pričom podmienku návrhu podľa jeho názoru súdu v tomto konaní nebolo potrebné splniť, pretože ide o konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu a súd môže ísť aj nad rámec návrh.

11. Proti tomuto rozsudku, čo do výrokov I. až V., podala odvolanie matka a domáhala sa zmeny v podobe zamietnutia žaloby.

12. Okresným súdu vytýkala, že pokiaľ si ako hlavný dôvod pre zmenu výchovného prostredia osvojil tvrdenie otca, že matka opakovane, bezdôvodne a zámerne neumožňuje otcovi maloletej ako druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom, dané tvrdenie nebolo v konaní ničím preukázané. Ona totiž otcovi maloletej v žiadnom prípade v styku nebráni. Nie je pravdou, že by úmyselne v minulosti nerešpektovala právoplatný rozsudok Okresného súdu Čadca, podľa ktorého som mala reálne zabezpečiť styk otca s dieťaťom v stanovený čas.

13. Ďalej odvolateľka namietala, že súd prvej inštancie nenariadil znalecké dokazovanie, z ktorého by podľa jej názoru vyplynul záver o nedôvodnosti návrhu na zmenu výchovného prostredia.

14. Matka tiež spochybnila výrok o predbežnej vykonateľnosti s poukazom na to, že otec/navrhovateľ nevzniesol návrh na predbežnú vykonateľnosť a zároveň podľa matky ani nehrozí nebezpečenstvo ťažko nahraditeľnej ujmy. Súd absolútne nezdôvodnil, v čom podľa neho spočíva ťažko nahraditeľná ujma, na ktorú v rozsudku odkazuje.

15. Záverom uviedla, že nie je pravdivým záver súdu, že by nepostupovala v záujme maloletého dieťaťa. Vždy konala v čo možno najlepšom záujme maloletej, čo aj jasne vyjadrila na pojednávaní. Rozhodnutie súdu preto označila za arbitrárne, nenapĺňajúce základné požiadavky zákonnosti.

16. V písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu kolízny opatrovník navrhol rozsudok potvrdiť, nakoľko ho považoval za súladný so záujmom maloletého dieťaťa. Opísal chronológiu daného prípadu s dôrazom na konanie matky, ktorá už v minulosti sa aj počas súdnych konaní snažila účelovo ich naťahovať, oneskorene preberala súdne zásielky len, aby sa otec s dcérou nestretával. Už v čase úspešného právoplatného popretia otcovstva k maloletej bola možnosť určiť otcovstvo súhlasným vyhlásením rodičov, ale matka tvrdila, že pán O. nie je otcom maloletej U., a preto k súhlasnému vyhláseniu rodičov nedošlo. Pritom, vo svojom písomnom vyjadrení uviedla, že nepopiera otcovstvo navrhovateľa k U. F.. Z uvedeného dôvodu musel byť na súd podaný návrh o určenie otcovstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletej. Následne, aj napriek súdom určenej úprave styku, matka naďalej bránila maloletej sa s otcom stretávať s odôvodnením, že maloletá ku otcovi nechce ísť. Po podaní návrhu o zmenu výchovného prostredia a následnom rozhodnutí rozsudkom OS Čadca 4P/43/2019 zo dňa 16.02.2021, ktorý ešte nenadobudol právoplatnosť, sa situácia zmenila. Otec maloletej ich kontaktoval, že maloletá ku nemu opäť chodíva podľa súdom určenej úpravy styku. Veľmi sa teší, že sú spolu, zariadil jej svoju izbu podľa jej predstáv. Maloletá chce mať v izbe aj akvárium s rybkami. Dokonca si priviedla aj spolužiačku, aby sa pred ňou pochválila.

17. Ďalej kolízny opatrovník poukázal na skutočnosť, že na pojednávaní bola matka proti nariadeniu znaleckého dokazovania. Vo svojom odvolaní proti rozsudku však už znalecké dokazovanie navrhuje vykonať. Aj z takéhoto postupu matky je zrejmé, že účelovo naťahuje čas. Nenariadenie znaleckého dokazovania prvostupňový súd odôvodnil tým, že dieťa by mohlo byť vystavené konfliktu lojality a následne pocitu viny voči matke, s čím sa kolízny opatrovník stotožňuje a domnieva sa, že matka nekoná v záujme maloletého dieťaťa, pretože dlhodobo a opakovane (5 rokov) bezdôvodne bráni vzťahu otca a maloletej, ktorý bol v minulosti vytvorený. Vo výpovediach maloletej odznelo, že otca má rada, že rada trávi čas v jeho prítomnosti. Nikdy jej neprekážala strava u neho, neprekážali jej spoločné aktivity s otcom a čas spoločne trávený. Otec jej upravoval stravu a viedol ju k športu a pohybovým aktivitám, pretože maloletá má na svoj vek neprimeranú nadváhu. Nakoľko nikto, ani matka, nenapadla nedostatočnú starostlivosť otca o svoju maloletú dcéru, táto skutočnosť nebola zistená ani zo strany kolízneho opatrovníka a preto odporúča potvrdiť rozsudok.

18. V písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu otec maloletej poukázal na skutočnosti, z ktorých vyplýva úmyselné/vedomé a sústavné manipulovanie zo strany matky - označenie znaleckého skúmania maloletej v základnom konaní za nadbytočný úkon, ktorý bude maloletú len traumatizovať, tvrdenie, že maloletá sa jasne vyjadrila, že by ostala v starostlivosti matky, popieranie nemožnosti kontaktu otca s dcérou.

19. V následnej písomnej reakcii na vyjadrenie otca matka opätovne poprela, že by dlhodobo a opakovane bránila otcovi v styku s maloletou. Taktiež nie je pravdivé tvrdenie kolízneho opatrovníka, že

by účelovo naťahovala čas. Je podľa nej otázne, v akom rozsahu koná otec maloletej v jej záujme a či si prostredníctvom maloletej neplní len svoje sny, pretože na maloletú vyvíja enormný tlak prostredníctvom športu, ktoré ju núti vykonávať.

20. V písomnom vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka otec uviedol, že toto potvrdzuje jeho závery o manipulatívnom správaní matky a poukázal na ďalšie okolnosti to potvrdzujúce. K jej tvrdeniu, že si údajne kompenzuje športové ambície uviedol, že to nie je pravdou, avšak má rád pohyb a zdravý životný štýl, nie je zástancom sedenia pri televízii, počítači, tablete či mobile celé hodiny a dni. Ale čo je najdôležitejšie, chce mať fyzicky aj psychicky zdravú dcéru, pričom poukázal na objektívnu skutočnosť, že dcéra pri veku 11 rokov váži 70,5 kg a obvod pásu má 103 cm. Z tohto dôvodu má problémy s kĺbami (členky, bedrá,) chrbticou, či vybočenými palcami a kolenami, rýchlo sa zadýchava a bývala v minulosti aj veľmi smutná, keď sa jej rovesníci posmievali. Je pre neho záhadou, prečo matka tvrdí, že U. šport nebaví, keď opak je pravdou. Nakoniec sama si (opäť) aj protirečí, keď píše, že U. baví volejbal. Dôkaz - reálny stav - dcéra si cez sociálne siete dohaduje tréningy vo volejbale so súpermi, ťahá ho hrať štvorhru v tenise a dohaduje ďalšie a ďalšie športové aktivity na najbližšie dni.

21. V ďalšej písomnej reakcii matka uviedla, že po vyhlásení rozsudku vo veci vedenej na OS Čadca pod sp. zn. 4P/43/2019 vo februári 2021 začala maloletú na zmenu „úpenlivo, s láskou a citom pripravovať“. Čo sa týka jej zdravotného stavu, riadi sa odporúčaniami lekárov, pričom na podnet obvodnej pediatričky maloletej, MUDr. P. som s maloletou navštívila viacerých špecialistov, a to ortopéda MUDr. Z. alebo očné lekárku MUDr. G., ktorí nezistili žiadne zásadnejšie zdravotné problémy. Nikdy nezanedbávala jej zdravotný stav. Maloletá je v poriadku i podľa výsledkov krvných testov. Maloletá má síce hmotnosť 70,50 kg, avšak na svoj vek je i nadmieru vysoká, pričom meria 170 cm. Maloletá má vybudovaný veľmi pekný vzťah s jej partnerom O. Z., s jeho mamou O. Z. a mal. O. (nevlastným bratom).

22. V písomnom vyjadrení k vyjadreniu matky kolízny opatrovník poukázal na čestné prehlásenia, ktorých štylizácia a rozsah nezodpovedá schopnostiam dieťaťa vo veku maloletej. Čo sa týka čestného prehlásenia pána Z., je konštatovaním spolužitia s pani F., ich spoločným dieťaťom O. a maloletou U.. Nie je zrejmé, čo týmto podaním chcel pán Z. vyjadriť. Obe čestné prehlásenia sú písané jedným autorom, pisateľom, o čom svedčí jednotná úprava textu ako aj pravopisné chyby v ňom sa vyskytujúce. Originálom sú snád len podpisy zainteresovaných.

23. Napokon, v poslednom vyjadrení k vyjadreniu matky otec uviedol, že čestné prehlásenie druhu matky je pre dané konanie bezpredmetné. Opisuje situácie z pred 4 rokov, ktoré skutočne musel absolvovať, keď matka zavolała políciu, že obťažuje jej dcéru, nakoľko v tom čase neexistoval právoplatný rozsudok o určení otcovstva. V ďalšej časti poukazoval na rozdiely medzi plným znením sms komunikácie s matkou a ich svojvoľným „výkladom“ matky.

24. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), po zistení, že odvolanie podal oprávnený účastník konania (§ 7 CMP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 65 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario v spojení s 2 ods. 1 CMP) rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 CSP v spojení s 2 ods. 1 CMP ako vecne správny.

25. Východiskovo je zo strany odvolacieho súdu nevyhnutné odmietnuť odvolaciu námietku o arbitrárnosti, resp. nedostatku odôvodnenia napadnutého rozsudku. Súd prvej inštancie totiž svoj záver konzistentne vyvodil (viď predovšetkým bod 3 jeho odôvodnenia) z komplexu konkrétnych skutkových zistení, ktoré vo vzájomnej súvislosti jednoznačne opodstatňujú ním formulovaný úsudok. Je v tomto kontexte absolútne nepochopiteľným tvrdenie matky, že záver okresného súdu „z ničoho nevyplýva“. Naopak, práve matkou predstretý opravný prostriedok vykazuje výrazný atribút všeobecnosti, keď v konkrétnostiach nereaguje ani na jeden z tam (okresným súdom) označených dôvodov, na ktorých súhrne súd prvej inštancie založil svoj záver o tom, že matka dlhodobo a bezdôvodne bránila otcovi v styku s maloletou, resp. že matka v konaniach pred súdom opakovane účelovo zavádza.

26. Hoci z opísaného vyplýva (v tejto časti) faktická nepreskúmateľnosť odvolania predloženého matkou (pre jeho nekonkrétny charakter), s ohľadom na to, že ide o vec starostlivosti súdu o maloleté deti, t.j. vec, kde odvolací súd nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bol rozsudok podrobený plnohodnotnému odvolaciemu prieskumu. Jeho výsledkom je však plné stotožnenie sa s úvahou formulovanou súdom prvej inštancie, keď z vyhodnotenia relevantných skutočností/zistení (primárne

počnúc vyjadrením samotnej matky o tom, že „stopla“ vzťah medzi otcom a dcérou) nie je možné vyvodit iný záver, než zásadné zlyhanie matky v otázke realizácie práva dieťaťa na (druhého) rodiča. Matka síce neustále verbalizuje záujem dieťaťa, uvedené však ostáva len vo formálnej rovine, v skutočnosti však - odopieraním akéhokoľvek kontaktu s druhým rodičom (trvale javiacim o dieťa reálny záujem) - sama záujem dieťaťa neakceptovateľným spôsobom dlhodobo porušovala, keď obrala dieťa o pozitíva vyplývajúce z (psychologickej komplexnosti) interferencie/vzťahu s (druhým) biologickým rodičom.

27. Možno preto zhrnúť a čiastkovo uzavrieť, že súd prvej inštancie náležite ustálil, že rozoberané konanie matky je vo svojich dôsledkoch tak závažným porušením práv dieťaťa i druhého rodiča, že opodstatňuje zmenu výchovného prostredia. Súčasťou komplexu rodičovských/výchovných „zručností“ je totiž aj legitímna požiadavka na spôsobilosť rešpektovať/akceptovať a umožniť realizáciu práva druhého biologického rodiča na podieľaní sa na výchove, resp. práva dieťaťa na kontakt s druhým rodičom.

28. Súčasne platí, že podmienky na strane otca boli kolíznym opatrovníkom preskúmané, pričom nebo zistený žiadny kvalifikovaný nedostatok. Takéto rozhodnutie nie je v rozpore ani s vôľou dieťaťa prejavenu/zisťovanou v priebehu konania. Práve naopak, javí sa pravdepodobným, že „osobnostné nastavenie“ otca venujúceho sa aktívnemu životnému štýlu bude z hľadiska zdravotných komplikácií (obezita a s tým súvisiace následky - lekársky nález na č.l. 50 spisu) získaných nesprávnou životosprávu vo výchovnom prostredí matky (ilustráciou „pokriveného“ vnímania reality je bagatelizácia situácie aktuálnym druhom matky, že „koronavírus nám každému prihodil nejaké to kilo navyše“- vid' čestné vyhlásenie na č.l. 237 spisu) bude pre maloletú prospešné/prospešnejšie i z tohto hľadiska. V zhode so súdom prvej inštancie (jeho podrobným vysvetlením) krajský súd nepovažuje za potrebné vykonanie znaleckého odkazovania, nakoľko ustálený/zistený skutkový stav takúto potrebu neindikuje. Inými slovami, poznatky získané výsluchom maloletej v spojitosti s ostatnými dôkazmi (podrobne rozoberanými/označenými okresným súdom) predstavujú praktickú istotu (t.j. bez nutnosti ich ďalšieho potvrdenia znaleckým dokazovaním) pre záver o deficitoch výchovného pôsobenia matky vyvolávajúcich potrebu zmeny výchovného prostredia (odhliadnuc od skutočnosti, na ktorú správne poukazujú otec i kolízny opatrovník, že matka aktuálne sa domáhajúca znaleckého dokazovania, toto v priebehu konania označila za zbytočne traumatizujúce).

29. Pokiaľ ide o argumentáciu odvolateľky smerujúcu voči vysloveniu predbežnej vykonateľnosti, odvolací súd upriamuje pozornosť matky na ustanovenie § 40 CMP, prelamujúce (v intenciách čl. 5 CMP) dispozičnú zásadu v konaniach, ktoré môžu začať i bez návrhu (akým je i súdená vec). Z predmetného ustanovenia vyplýva oprávnenie súdu prekročiť návrhy účastníkov vo veci samej a prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú. O to viac (argumentum a maiori ad minus) to platí o možnosti súdu založiť aj bez návrhu predbežnú vykonateľnosť rozsudku. Neobstojí v danej spojitosti ani tvrdenie odvolateľka o absencii hrozby ujmy (ako podmienky nariadenia neodkladného opatrenia). Správne totiž okresný súd poukázal na okolnosť plynutia času, ktorá je u maloletých detí obzvlášť významná a môže viesť - napr. práve dlhodobým odopieraním kontaktu - k negatívnym dôsledkom v citových väzbách dieťaťa.

30. Napokon, okresným súdom určené výživné zodpovedá výslovnej vôli dotknutých subjektov (zápisnica o pojednávaní na č.l. spisu). Možnosť realizácie stretávania dieťaťa s matkou otec nijako nespochybnil, preto sa jeho úprava aktuálne nejaví potrebnou. Konštatované vo svojom súhrne viedlo odvolací súd k potvrdeniu meritórnej časti napadnutého rozsudku ako vecne správnej. Nadväzne relevantným procesným okolnostiam zodpovedá i závislý výrok o trovách prvoinštančného konania.

31. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

32. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Spôsoby výkonu rozhodnutia sú upravené v § 378 a nasl. CMP.

Dovolanie je podľa § 420 CSP prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí v prípadoch uvedených v § 429 ods. 2 CSP.